

daarlig Handel, og at man har Beviser nok for, at den ikke svarer Regning. Det fornøder mig meget, at jeg er kommen til Overbeviisning om, at hans Spaadom ikke er gaaet i Opfyldelse. Den flensborgske Interesse var imidlertid dengang saa stor, at den bevirkede, at Udvalgets Fleertal gjorde Indstilling om, at Remissionen ubetinget skulde bevilges, og at den i Placaten indeholdte Bestemmelse om, at der skulde tages Last ind fra danske Havne, maatte bortfalde, hvilket blev vedtaget med 53 St. mod 9. Men der var tillige stillet et saakaldet subsidiairt Forslag af Agent Bruun, som forandrede denne Bestemmelse saaledes, at Betingelsen skulde ansees som opfyldt, hvad enten den halve Last var taget ind iforveien, eller taget ind, efterat Skibet havde lossset; dette gik igjennem med 47 St. mod 5, uden at Mange, der havde stemt derfor, havde gjort sig det ret klart, at det var omtrent en ligesaa indsnævrende og uhenftgsmæssig Bestemmelse som den, Udvalget var saa haardt imod. Det har nu vist sig, ved hvad vi have taget os den Frihed at udtale, at denne Handel, som vistnok ikke i mange Aar vilde være kommen paa Fode igjen, har været af overordentlig stor Nytte; men jeg troer tillige, at den vilde have været af langt større Nytte for Handelsstanden, naar denne meget forkastelige Betingelse om halv Last ikke havde været knyttet dertil; og havde den været borte, kunde Statskassen vistnok have sluppet med en mindre Toldnedsettelse paa den heromhandlede Hovedartikel, end der fandt Sted. Det er dette, som har bevæget Udvalget til at foreslaae, at Afgiften skal nedsettes, hvorimod alle de indskrænkende Betingelser skulle bortfalde. Udvalget har ikke kunnet nægte for sig selv, at, da denne Lov egentlig var udloben i 1848, og siden den Tid aarlig er bleven fornyet af de Grunde, vi have hørt, er det ikke rimeligt at lade den danske Skibsfart længer lide under dette høist forkastelige Baand, som er imod al fornuftig Maade at gjøre Forretning paa, og som, det smerter mig at sige det, har gjort os til Nar over hele Verden, idet vi for at komme hjem og faae denne Remission, have seilet med Muursteen i det Uendelige; vore smukke Skibe ere komne i de for-

skjellige Dele af Verden, og man har sagt: har man da intet Andet i Danmark at handle med, end med Muursteen, siden de danske Skibe aldrig komme med Andet, end med en halv Ladning Muursteen. Man fandt denne Muursteensseillads saa ubehagelig, at man i 1844 androg paa, hvilket ogsaa blev iværksat ved en Placat af 27de Marts s. A., at en hvilken som helst Trælast kunde berettigede til Remission; men denne Forandring bevirkede kun meget liden Gavn. Vor Udsørsel kan nemlig paa ingen Maade lade sig tvinge; vi ønske naturligtviis, saavidt vi kunne, at seile efter vort eget Hoved, og ikke efter en Lovs Bestemmelser. Udvalget har derfor meget bestemt været enig i, at denne Bestemmelse var ligesaa godt forkastelig nu, som den var det i 1842 efter de meget dygtige og indsigtsfulde Mænds Mening, som dengang afgave Betænkning, og vi have derfor antraget paa, at den maatte bortfalde. Vi have troet, at Handelen nu var kommen saavidt, at naar den blev befriet for den særlige Byrde, som den urettelig er paalagt, saa maatte den kunne hjælpe sig selv. Naar vi kun have foreslaaet 10 pCt. og 8 pCt., saa har det været, for ikke at opstille en heel ny Tarif, som vi ikke have troet fuldkommen nødvendig. Der kan vel være enkelte Artikler, som efter det Princip, vi ere gaaede efter, kunde berettigede til en større Nedsettelse i Told; jeg skal kun nævne den vigtigste — de andre ere temmelig uvigtige — det er Tobak, men, ved den forestaaende Toldrevision antager jeg det ikke for umuligt, at Finansministeren maatte kunne andrage paa, at sætte en høiere Told paa Tobak, hvorved det Misforhold, som nu finder Sted, kunde ophøre (Tscherning: Sætte en høiere Told paa Tobak!). Ja, man ændrer sig vel derover, men Tolden for Tobak er for Dieblirket ikke høiere end Tolden paa Jernrør (Tscherning: Ja, men Tobak er dog en Gjenstand, som Menigmand consumerer i en ikke ubetydelig Grad!). Vi have ikke troet, at vort Forslag fornuftigtviis kunde være de Herrer flensborgere i mindste Maade imod; vi have ikke dristet os til at gjøre det, som det halve Antal af Udvalget i Koeskilde vilde gjøre, nemlig aldeles udelukke St. Croix Suffer fra at nyde Remission;